

Рекреаційна географія

1. Рекреаційна географія –

А відносно нова географічна дисципліна, що перебуває на стадії становлення та індивідуального швидкого розвитку;

Б фундаментальна географічна наука, що характеризується добре розробленою методологічною базою та тривалою історією розвитку;

В нова економічна дисципліна, що перебуває на стадії становлення та індивідуального швидкого розвитку;

Г специфічна науково-практична дисципліна, яка перебуває на етапі становлення та розвитку.

2. На першому етапі розвитку рекреаційної географії географи приділяли значну увагу:

А інвентаризації та оцінюванню рекреаційних ресурсів, насамперед, природних;

Б проблемам територіальної організації рекреаційної діяльності;

В концепції територіальних рекреаційних систем;

Г розробці принципів оптимального функціонування рекреаційного господарства.

3. Автор концепції територіальних рекреаційних систем –

А Д. Ніколаєнко;

Б Н. В. Фоменко;

В П. Мироненко;

Г В. Преображенський.

4. Рекреаційна географія –

А рекреаційна система (РС), що являє собою об'єктивне і соціальне утворення, кероване й частково самокероване, складниками якого є рекреанти, природні й культурні комплекси, технічна інфраструктура, сфера обслуговування, виробнича сфера, трудові ресурси, система розселення й орган управління;

Б форма організації рекреаційної діяльності на визначеній території, у межах якої досягається максимальний взаємозв'язок, просторова й функціональна координація різноманітних підсистем, що беруть участь у реалізації рекреаційної функції;

В галузь географічної науки, що вивчає закономірності формування, функціонування, динаміки та розміщення територіальних рекреаційних систем усіх типів і рангів;

Г комплексна наука, що поєднує в собі соціальні, техногенні та природні комплекси і має на меті відтворення психофізіологічних сил людини.

5. Об'єктом дослідження рекреаційної географії є:

А рекреаційна система (РС), що являє собою об'єктивне і соціальне утворення, кероване й частково самокероване, складниками якого є рекреанти, природні й культурні комплекси, технічна інфраструктура, сфера обслуговування, виробнича сфера, трудові ресурси, система розселення й орган управління;

Б форма організації рекреаційної діяльності на визначеній території, у межах якої досягається максимальний взаємозв'язок, просторова й функціональна координація різноманітних підсистем, що беруть участь у реалізації рекреаційної функції;

В галузь географічної науки, що вивчає закономірності формування, функціонування, динаміки та розміщення територіальних рекреаційних систем усіх типів і рангів;

Г специфічні комплекси, які складаються з певного набору взаємопов'язаних елементів (територіальні рекреаційні системи, територіальні рекреаційні комплекси, соціокультурні системи, рекреаційне господарство в цілому).

6. Предметом дослідження рекреаційної географії є:

А рекреаційна система (РС), що являє собою об'єктивне і соціальне утворення, кероване й частково самокероване, складниками якого є рекреанти, природні й культурні комплекси, технічна інфраструктура, сфера обслуговування, виробнича сфера, трудові ресурси, система розселення й орган управління;

Б вивчення просторових закономірностей розміщення рекреаційних об'єктів і особливостей поведінки людей у процесі рекреаційної діяльності;

В форма організації рекреаційної діяльності на визначеній території, у межах якої досягається максимальний взаємозв'язок, просторова й функціональна координація різноманітних підсистем, що беруть участь у реалізації рекреаційної функції;

Г окремі елементи (процеси і явища) і властивості оточуючого середовища різного генезису (природні, природно-антропогенні, соціально-економічні, історико-культурні).

7. У рекреаційній географії можна виділити чотири основні рівні дослідження, що забезпечують розв'язання певних науково-практичних завдань. Теоретичний –

А розробка системи методів дослідження рекреаційних систем; виявлення чинників і вивчення умов формування рекреаційних районів; визначення параметрів їх аналізу;

Б здійснення міждисциплінарних зв'язків; характеристика рекреаційних районів, аналіз проблем і перспектив їхнього розвитку;

В виявлення закономірностей формування, динаміки, структури рекреаційних систем, їх територіальної диференціації й інтеграції, обґрунтування поняття рекреаційного району як предмета дослідження; вироблення принципів і критеріїв рекреаційного районування; розроблення понятійно-термінологічного апарату;

Г дослідження рекреаційних ресурсів, методів їх оцінки та використання.

8. У рекреаційній географії можна виділити чотири основні рівні дослідження, що забезпечують розв'язання певних науково-практичних завдань. Методичний –

А розробка системи методів дослідження рекреаційних систем; виявлення чинників і вивчення умов формування рекреаційних районів; визначення параметрів їх аналізу;

Б здійснення міждисциплінарних зв'язків; характеристика рекреаційних районів, аналіз проблем і перспектив їхнього розвитку;

В виявлення закономірностей формування, динаміки, структури рекреаційних систем, їх територіальної диференціації й інтеграції, обґрунтування поняття рекреаційного району як предмета дослідження; вироблення принципів і критеріїв рекреаційного районування; розроблення понятійно-термінологічного апарату;

Г розробка й впровадження заходів щодо підвищення рекреаційного потенціалу, вивчення внутрішнього й зовнішнього попиту на рекреаційні послуги.

9. У рекреаційній географії можна виділити чотири основні рівні дослідження, що забезпечують розв'язання певних науково-практичних завдань. Конструктивний –

А розробка системи методів дослідження рекреаційних систем; виявлення чинників і вивчення умов формування рекреаційних районів; визначення параметрів їх аналізу;

Б прогнозування спонтанних і цілеспрямованих змін у ТРС; створення мережі рекреаційних районів;

В виявлення закономірностей формування, динаміки, структури рекреаційних систем, їх територіальної диференціації й інтеграції, обґрунтування поняття рекреаційного району як предмета дослідження; вироблення принципів і критеріїв рекреаційного районування; розроблення понятійно-термінологічного апарату;

Г визначення параметрів дослідження, технології та методики оцінки територіальних рекреаційних систем та їх окремих елементів.

10. У рекреаційній географії можна виділити чотири основні рівні дослідження, що забезпечують розв'язання певних науково-практичних завдань. Інформаційний –

А розробка системи методів дослідження рекреаційних систем; виявлення чинників і вивчення умов формування рекреаційних районів; визначення параметрів їх аналізу;

Б прогнозування спонтанних і цілеспрямованих змін у ТРС; створення мережі рекреаційних районів;

В здійснення міждисциплінарних зв'язків; характеристика рекреаційних районів, аналіз проблем і перспектив їхнього розвитку;

Г вдосконалення понятійно-термінологічного апарату, розробка та вдосконалення принципів і критеріїв рекреаційного районування.

11. Рекреаційна географія є складником блоку дисциплін:

А суспільно-географічних (гуманітарних);

Б природничо-географічних;

В теоретико-методологічних географічних;

Г соціально-економічних.

12. Базисна модель ТРС була створена:

А О. Бейдиком та О. Топчієвим;

Б В. Преображенським та Л. Мухіною;

В О. Шаблієм та В. Джаманом;

Г В. Преображенським та О. Шаблієм.

13. Складниками ТРС є:

А природні ресурси, історичні ресурси, культурні та суспільні ресурси;

Б рекреаційні послуги, рекреаційний маркетинг і менеджмент, група відпочивальників;

В група відпочивальників, природні та культурні комплекси, технічні системи, обслуговуючий персонал, орган управління;

Г природні комплекси, рекреанти, матеріально-технічна база, органи управління та обслуговування.

14. Центральною підсистемою ТРС є:

- А рекреанти;
- Б орган управління;
- В обслуговуючий персонал;
- Г природні та рекреаційні комплекси.

15. Підсистема «Рекреанти»:

- А є визначальною при створенні ТРС. Ця підсистема характеризується певною місткістю, надійністю, комфортністю, стійкістю та ін.;
- Б визначає вимоги до інших елементів ТРС. Ця підсистема характеризується обсягом і структурою рекреаційних потреб, вибірковістю і географією туристичного попиту, сезонністю і різноманітністю рекреаційних потоків;
- В характеризується місткістю, різноманітністю, надійністю, комфортністю;
- Г характеризується такими ознаками: чисельністю рекреаційного персоналу спеціалізованих і суміжних підприємств, рівнем кваліфікації і професіоналізму персоналу, забезпеченістю робочою силою.

16. Підсистема "рекреаційні ресурси й умови":

- А є визначальною при створенні ТРС. Ця підсистема характеризується певною місткістю, надійністю, комфортністю, стійкістю та ін.;
- Б визначає вимоги до інших елементів ТРС. Ця підсистема характеризується обсягом і структурою рекреаційних потреб, вибірковістю і географією туристичного попиту, сезонністю і різноманітністю рекреаційних потоків;
- В характеризується місткістю, різноманітністю, надійністю, комфортністю;
- Г характеризується такими ознаками: чисельністю рекреаційного персоналу спеціалізованих і суміжних підприємств, рівнем кваліфікації і професіоналізму персоналу, забезпеченістю робочою силою.

17. Підсистема «Матеріально-технічна база МТБ та інфраструктура» рекреації:

- А є визначальною при створенні ТРС. Ця підсистема характеризується певною місткістю, надійністю, комфортністю, стійкістю та ін.;
- Б визначає вимоги до інших елементів ТРС. Ця підсистема характеризується обсягом і структурою рекреаційних потреб, вибірковістю і географією туристичного попиту, сезонністю і різноманітністю рекреаційних потоків;
- В характеризується місткістю, різноманітністю, надійністю, комфортністю;
- Г забезпечує оптимальні умови ефективної діяльності інших елементів і ТРС загалом. На неї покладається розробка прогнозів рекреаційних потреб, балансів ресурсів, здійснення інформаційного, нормативно-законодавчого забезпечення та координація рекреаційної діяльності.

18. Підсистема «Обслуговуючий персонал»:

- А характеризується такими ознаками: чисельністю рекреаційного персоналу спеціалізованих і суміжних підприємств, рівнем кваліфікації і професіоналізму персоналу, забезпеченістю робочою силою;
- Б визначає вимоги до інших елементів ТРС. Ця підсистема характеризується обсягом і структурою рекреаційних потреб, вибірковістю і географією туристичного попиту, сезонністю і різноманітністю рекреаційних потоків;
- В характеризується місткістю, різноманітністю, надійністю, комфортністю;
- Г є визначальною при створенні ТРС. Ця підсистема характеризується певною місткістю, надійністю, комфортністю, стійкістю та ін.

19. Підсистема «Управлінські системи» :

- А характеризується такими ознаками: чисельністю рекреаційного персоналу спеціалізованих і суміжних підприємств, рівнем кваліфікації і професіоналізму персоналу, забезпеченістю робочою силою;
- Б забезпечує оптимальні умови ефективної діяльності інших елементів і ТРС загалом. На неї покладається розробка прогнозів рекреаційних потреб, балансів ресурсів, здійснення інформаційного, нормативно-законодавчого забезпечення та координація рекреаційної діяльності;
- В визначає вимоги до інших елементів ТРС. Ця підсистема характеризується обсягом і структурою рекреаційних потреб, вибірковістю і географією туристичного попиту, сезонністю і різноманітністю рекреаційних потоків;
- Г є визначальною при створенні ТРС. Ця підсистема характеризується певною місткістю, надійністю, комфортністю, стійкістю та ін.

20. Однією із властивостей ТРС є різноманітність –

- А визначення рекреаційної ємності території та максимально допустимих рекреаційних навантажень;
- Б це властивість, що характеризує мінливість ТРС у часі;

В відображає здатність ТРС протистояти зовнішнім і внутрішнім (що йдуть від підсистем) впливам;
Г властивість, що засвідчує можливість розподілу безлічі на підмножини, класифікацію ТРС, а також об'єктивні відмінності різних ТРС.

21. Однією із властивостей ТРС є динамічність –

А властивість, що засвідчує можливість розподілу безлічі на підмножини, класифікацію ТРС, а також об'єктивні відмінності різних ТРС;

Б це властивість, що характеризує мінливість ТРС у часі;

В відображає здатність ТРС протистояти зовнішнім і внутрішнім (що йдуть від підсистем) впливам;

Г розробка та впровадження комплексу заходів, спрямованих на збільшення територіального рекреаційного потенціалу.

22. Однією із властивостей ТРС є стійкість –

А властивість, що засвідчує можливість розподілу безлічі на підмножини, класифікацію ТРС, а також об'єктивні відмінності різних ТРС;

Б це властивість, що характеризує мінливість ТРС у часі;

В відображає здатність ТРС протистояти зовнішнім і внутрішнім (що йдуть від підсистем) впливам;

Г визначає наявні супідрядності ТРС, прояв нових якостей у системах найвищого та найнижчого рангів.

23. Однією із властивостей ТРС є комфортність –

А вказує на ступінь відповідності реальних або проєктованих ТРС вимогам відпочивальників;

Б властивість, що відображає відповідність витрат ресурсів результату, що досягається при цьому: вона вказує на ступінь досягнення мети при фіксованих витратах ресурсу;

В визначає наявні супідрядності ТРС, прояв нових якостей у системах найвищого та найнижчого рангів;

Г вивчення внутрішнього та зовнішнього попиту на рекреаційні послуги.

24. Рекреація – це:

А відновлення чи відтворення фізичних і духовних сил, витрачених людиною в процесі життєдіяльності;

Б природні, культурні та матеріальні ресурси, які забезпечують відпочинок як засіб відновлення чи підтримки сил;

В складна система із кількох взаємопов'язаних підсистем: рекреаційних ресурсів, рекреантів, обслуговуючого персоналу й органу управління, які взаємодіють на певній території;

Г активний відпочинок на природі, з використанням всіх природних ресурсів з лікувальною метою.

25. Розрізняють три форми використання часу, відведеного на рекреацію:

А використання рекреаційних ресурсів, використання рекреаційних умов, курортна діяльність;

Б курортна, лікувальна, спортивна;

В лікування, оздоровлення та відпочинок;

Г туризм, лікування та відпочинок.

26. Однією із властивостей ТРС є ефективність –

А вказує на ступінь відповідності реальних або проєктованих ТРС вимогам відпочивальників;

Б властивість, що відображає відповідність витрат ресурсів результату, що досягається при цьому: вона вказує на ступінь досягнення мети при фіксованих витратах ресурсу;

В визначає наявні супідрядності ТРС, прояв нових якостей у системах найвищого та найнижчого рангів;

Г оцінка рекреаційних ресурсів та ефективності їх використання.

27. Однією із властивостей ТРС є ієрархічність –

А вказує на ступінь відповідності реальних або проєктованих ТРС вимогам відпочивальників;

Б властивість, що відображає відповідність витрат ресурсів результату, що досягається при цьому: вона вказує на ступінь досягнення мети при фіксованих витратах ресурсу;

В визначає наявні супідрядності ТРС, прояв нових якостей у системах найвищого та найнижчого рангів;

Г прогнозування розвитку й оптимізації функціонування туристично-рекреаційного господарства.

28. Однією із властивостей ТРС є надійність –

А властивість, що вказує на безвідмовність функціонування ТРС;

Б вказує на ступінь відповідності реальних або проєктованих ТРС вимогам відпочивальників;

В властивість, що відображає відповідність витрат ресурсів результату, що досягається при цьому: вона вказує на ступінь досягнення мети при фіксованих витратах ресурсу;

Г вивчення внутрішнього та зовнішнього попиту на рекреаційні послуги.

29. Історично-прогнозний аналіз:

А уможливорює визначення перспектив подальшого розвитку ТРС та форм її територіальної організації;

Б забезпечує дослідника певною програмою дій, націленою на найбільш суттєві внутрішні та зовнішні зв'язки, які визначають особливості розвитку об'єкта, що вивчається;

В повинен бути спрямованим на поєднання компонентного (предметного і функціонального) та генетичного і прогнозного аспектів формування, динаміки та розвитку ТРС;

Г використовується в багатьох розділах рекреаційної географії – від приватних оцінних процедур до спеціального інтегрального зонування і районування.

30. Системний підхід:

А уможливорює визначення перспектив подальшого розвитку ТРС та форм її територіальної організації;

Б забезпечує дослідника певною програмою дій, націленою на найбільш суттєві внутрішні та зовнішні зв'язки, які визначають особливості розвитку об'єкта, що вивчається;

В повинен бути спрямованим на поєднання компонентного (предметного і функціонального) та генетичного і прогнозного аспектів формування, динаміки та розвитку ТРС;

Г виконує не тільки функцію зберігання інформації про розташування, властивості, зв'язки й відношення між рекреаційними об'єктами і явищами, але й виступає ефективним засобом наукового пізнання.

31. Системно-структурний метод –

А уможливорює визначення перспектив подальшого розвитку ТРС та форм її територіальної організації;

Б забезпечує дослідника певною програмою дій, націленою на найбільш суттєві внутрішні та зовнішні зв'язки, які визначають особливості розвитку об'єкта, що вивчається;

В повинен бути спрямованим на поєднання компонентного (предметного і функціонального) та генетичного і прогнозного аспектів формування, динаміки та розвитку ТРС;

Г передбачає розв'язання двох взаємопов'язаних завдань: 1) із яких елементів (підсистем) складається ТРС (комплексний аналіз); 2) як ці елементи (підсистеми) зв'язані між собою (структурний аналіз).

32. Компонентний метод –

А передбачає розв'язання двох взаємопов'язаних завдань: 1) із яких елементів (підсистем) складається ТРС (комплексний аналіз); 2) як ці елементи (підсистеми) зв'язані між собою (структурний аналіз);

Б використовується в багатьох розділах рекреаційної географії – від приватних оцінних процедур до спеціального інтегрального зонування і районування;

В виконує не тільки функцію зберігання інформації про розташування, властивості, зв'язки й відношення між рекреаційними об'єктами і явищами, але й виступає ефективним засобом наукового пізнання;

Г уможливорює визначення перспектив подальшого розвитку ТРС та форм її територіальної організації.

33. Метод рекреаційного зонування та районування –

А передбачає розв'язання двох взаємопов'язаних завдань: 1) із яких елементів (підсистем) складається ТРС (комплексний аналіз); 2) як ці елементи (підсистеми) зв'язані між собою (структурний аналіз);

Б використовується в багатьох розділах рекреаційної географії – від приватних оцінних процедур до спеціального інтегрального зонування і районування;

В виконує не тільки функцію зберігання інформації про розташування, властивості, зв'язки й відношення між рекреаційними об'єктами і явищами, але й виступає ефективним засобом наукового пізнання;

Г забезпечує дослідника певною програмою дій, націленою на найбільш суттєві внутрішні та зовнішні зв'язки, які визначають особливості розвитку об'єкта, що вивчається.

34. Картографічний метод дослідження –

А передбачає розв'язання двох взаємопов'язаних завдань: 1) із яких елементів (підсистем) складається ТРС (комплексний аналіз); 2) як ці елементи (підсистеми) зв'язані між собою (структурний аналіз);

Б використовується в багатьох розділах рекреаційної географії – від приватних оцінних процедур до спеціального інтегрального зонування і районування;

В виконує не тільки функцію зберігання інформації про розташування, властивості, зв'язки й відношення між рекреаційними об'єктами і явищами, але й виступає ефективним засобом наукового пізнання;

Г уможливорює визначення перспектив подальшого розвитку ТРС та форм її територіальної організації.

35. Дослідження суб'єкта рекреаційної географії - рекреанта - здійснюється на основі різних методологічних підходів.

Суть діалектичного –

А поєднання емпіричного досвіду з аналізом явищ у їх розвитку;

Б враховування попереднього розвитку об'єкта;

В описове фіксування ходу подій з метою виявлення особливостей досліджуваного явища;

Г оцінка рекреаційних ресурсів та ефективності їх використання.

36. Дослідження суб'єкта рекреаційної географії - рекреанта - здійснюється на основі різних методологічних підходів.

Суть генетичного –

А поєднання емпіричного досвіду з аналізом явищ у їх розвитку;

Б враховування попереднього розвитку об'єкта;

- В** описове фіксування ходу подій з метою виявлення особливостей досліджуваного явища;
Г вивчення внутрішнього та зовнішнього попиту на рекреаційні послуги.
- 37.** Дослідження суб'єкта рекреаційної географії – рекреанта – здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть дескриптивного –
- А** поєднання емпіричного досвіду з аналізом явищ у їх розвитку;
Б враховування попереднього розвитку об'єкта;
В описове фіксування ходу подій з метою виявлення особливостей досліджуваного явища;
Г оцінка рекреаційних ресурсів та ефективності їх використання.
- 38.** Дослідження суб'єкта рекреаційної географії – рекреанта – здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть біхевіористичного –
- А** вивчення поведінки рекреантів з метою оптимізації діяльності ТРС;
Б одночасне використання у процесі дослідження соціальних, економічних, екологічних та інших критеріїв;
В моделювання змін і перетворень у рекреаційних системах;
Г поєднання емпіричного досвіду з аналізом явищ у їх розвитку.
- 39.** Дослідження суб'єкта рекреаційної географії – рекреанта – здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть інтегрального –
- А** вивчення поведінки рекреантів з метою оптимізації діяльності ТРС;
Б описове фіксування ходу подій з метою виявлення особливостей досліджуваного явища;
В моделювання змін і перетворень у рекреаційних системах;
Г одночасне використання у процесі дослідження соціальних, економічних, екологічних та інших критеріїв.
- 40.** Дослідження суб'єкта рекреаційної географії – рекреанта – здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть конструктивного –
- А** вивчення поведінки рекреантів з метою оптимізації діяльності ТРС;
Б одночасне використання у процесі дослідження соціальних, економічних, екологічних та інших критеріїв;
В моделювання змін і перетворень у рекреаційних системах;
Г враховування попереднього розвитку об'єкта.
- 41.** Дослідження суб'єкта рекреаційної географії – рекреанта – здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть казуального –
- А** визначення передумов дій та рішень людей в економічному процесі;
Б пошук раціональних законів розвитку рекреаційних систем;
В рекреант розглядається як частина довкілля;
Г моделювання змін і перетворень у рекреаційних системах.
- 42.** Дослідження суб'єкта рекреаційної географії – рекреанта – здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть раціоналістичного –
- А** визначення передумов дій та рішень людей в економічному процесі;
Б пошук раціональних законів розвитку рекреаційних систем;
В рекреант розглядається як частина довкілля;
Г вивчення поведінки рекреантів з метою оптимізації діяльності ТРС.
- 43.** Дослідження суб'єкта рекреаційної географії – рекреанта – здійснюється на основі різних методологічних підходів. Суть екологічного –
- А** визначення передумов дій та рішень людей в економічному процесі;
Б пошук раціональних законів розвитку рекреаційних систем;
В рекреант розглядається як частина довкілля;
Г одночасне використання у процесі дослідження соціальних, економічних, екологічних та інших критеріїв.
- 44.** Гравітаційні моделі –
- А** поєднанні наявних природних, містобудівних, інженерних, економічних, психологічних, соціальних і медичних чинників, які впливають на формування і розвиток рекреаційних систем. Моделі не тільки зберігають різноманітну інформацію про географічний об'єкт, але й уможливають проведення його математичного аналізу;
Б можливості імітувати реагування системи на різноманітні зовнішні впливи, робити перестановку ресурсів у системі, змодельовати будь-який основний вплив, оцінювати його результати й обирати найкраще з погляду заданого критерію;
В розкриванні закономірності просторової взаємодії у географічних явищах. Ці моделі дають змогу враховувати привабливість і місткість рекреаційних зон, можливості транспортної системи, використовувати

систему розселення для розрахунку розподілу потоків відпочивальників, що виїжджають на короткотривалий відпочинок;

Г прогнозування спонтанних і цілеспрямованих змін у ТРС; створення мережі рекреаційних районів.

45. Імітаційне моделювання –

А поєднання наявних природних, містобудівних, інженерних, економічних, психологічних, соціальних і медичних чинників, які впливають на формування і розвиток рекреаційних систем. Моделі не тільки зберігають різноманітну інформацію про географічний об'єкт, але й уможливають проведення його математичного аналізу;

Б можливості імітувати реагування системи на різноманітні зовнішні впливи, робити перестановку ресурсів у системі, змодельовати будь-який основний вплив, оцінювати його результати й обирати найкраще з погляду заданого критерію;

В розкриванні закономірності просторової взаємодії у географічних явищах. Ці моделі дають змогу враховувати привабливість і місткість рекреаційних зон, можливості транспортної системи, використовувати систему розселення для розрахунку розподілу потоків відпочивальників, що виїжджають на короткотривалий відпочинок;

Г визначенні параметрів дослідження, технології та методики оцінки територіальних рекреаційних систем та їх окремих елементів.

46. Як головна форма рекреаційної діяльності у сучасному світі сприймається:

А лікування;

Б відпочинок;

В туризм;

Г оздоровлення.

47. Рекреаційна географія як наука сформувалась:

А на початку 70-их років XIX ст.;

Б на початку 70-их років XX ст.;

В на початку 30-их років XX ст.;

Г в кінці 70-их років XIX ст.

48. Об'єктом вивчення рекреаційної географії В.С.Преображенський вважає:

А соціокультурні системи;

Б рекреаційні ресурси;

В територіальні рекреаційні системи;

Г ПТК як джерело рекреаційних ресурсів.

49. Засновником рекреаційної географії як науки вважають:

А О. І. Шаблій;

Б Ф. Д. Заставного;

В О. Г. Топчієва;

Г В. С. Преображенського.

50. ТРС за В.С. Преображенським, це:

А відновлення чи відтворення фізичних і духовних сил, витрачених людиною в процесі життєдіяльності; рекреація включає різноманітні види діяльності у вільний час, спрямовані на відновлення сил і задоволення широкого кола особистих і соціальних потреб та запитів;

Б складна система із кількох взаємопов'язаних підсистем: рекреаційних ресурсів, рекреантів, обслуговуючого персоналу й органу управління, які взаємодіють на певній території;

В природні, культурні та матеріальні ресурси, які забезпечують відпочинок як засіб відновлення чи підтримки сил;

Г це система взаємопов'язаних, природних, природно-соціальних, і соціальних компонентів, функціонування яких спрямоване на забезпечення рекреаційного попиту населення.

51. Рекреанти – це:

А група людей, що становить обслуговуючий персонал та орган управління в рекреаційній діяльності;

Б ті, хто в даний час займається певним видом рекреаційної діяльності;

В ті, хто організовує рекреаційну діяльність;

Г ті, хто в певний час у спеціально відведеному місці займається і організовує рекреаційну діяльність.

52. Рекреаційна індустрія – це:

А різноманітні технічні системи, головною функцією яких є забезпечення життєдіяльності відпочиваючих і обслуговуючого персоналу та задоволення рекреаційних потреб відпочиваючих;

Б природні об'єкти та явища, які використовуються для прямого чи непрямого споживання з метою задоволення рекреаційних потреб;

В сукупність виробничих і невиробничих видів діяльності, спрямованих на створення товарів і послуг для рекреантів;

Г це складна система взаємозв'язаних систем, які створені для задоволення рекреаційних потреб.

53. Для класифікації готелів за рівнем якості та асортиментом послуг, присвоєнню готелю певного класу застосовуються:

А у різних країнах «зірки», "літери", "ключі", "корони", "лелеки" тощо;

Б у всіх країнах світу "зірки";

В у країнах Європи – «зірки», а у Америці – «корони»;

Г у країнах Європи – «зірки», в Америці – «корони», а в країнах Азії – «діаманти».

54. Готелі економ-класу – це:

А готелі, що функціонують за принципом "все включено" - розміщення, харчування, розваги, пільгові квитки для проїзду, культурна програма, нерідко - безкоштовне користування барами, - все це входить до загальної вартості проживання;

Б готелі, в яких зменшення плати за проживання досягається не за рахунок зниження якості обслуговування, а за рахунок заходів жорсткої економії на різноманітних витратах з утримання (оздоблення інтер'єру, заробітна плата персоналу та його кількість, типовість проекту й таке інше);

В невеликі модулі розміщення, де створена вишукано-аристократична і, водночас, затишна, домашня атмосфера;

Г готелі, в яких низька плата за проживання характеризується низьким рівнем обслуговування та самих умов проживання.

55. Ресурси – це:

А складна система із кількох взаємопов'язаних підсистем, які взаємодіють на певній території;

Б природні, культурні та матеріальні ресурси, які забезпечують відпочинок як засіб відновлення чи підтримки сил;

В це певні об'єкти та системи живої та неживої природи, компоненти природного середовища, що оточують людину;

Г будь-які джерела отримання необхідних людям матеріальних і духовних благ, які можна реалізувати при існуючих технологіях і соціально-економічних відносинах.

56. Рекреаційні ресурси –

А природні, культурні та матеріальні ресурси, які забезпечують відпочинок як засіб відновлення чи підтримки сил;

Б складна система із кількох взаємопов'язаних підсистем, які взаємодіють на певній території;

В будь-які джерела отримання необхідних людям матеріальних і духовних благ, які можна реалізувати при існуючих технологіях і соціально-економічних відносинах;

Г матеріальна передумова формування рекреаційної галузі народного господарства, її ресурсна база.

57. Природні рекреаційні ресурси – це:

А різноманітні технічні системи, головною функцією яких є забезпечення життєдіяльності відпочиваючих і обслуговуючого персоналу та задоволення рекреаційних потреб відпочиваючих;

Б природні об'єкти та явища, які використовуються для прямого чи непрямого споживання з метою задоволення рекреаційних потреб;

В об'єкти чи комплекси об'єктів, що відображають історію походження та розвиток суспільства;

Г природні лікувальні речовини, які використовуються для не медикаментозного лікування на курортах і в поза курортних умовах.

58. Культурні рекреаційні ресурси – це:

А різноманітні технічні системи, головною функцією яких є забезпечення життєдіяльності відпочиваючих і обслуговуючого персоналу та задоволення рекреаційних потреб відпочиваючих;

Б природні об'єкти та явища, які використовуються для прямого чи непрямого споживання з метою задоволення рекреаційних потреб;

В об'єкти чи комплекси об'єктів, що відображають історію походження та розвиток суспільства;

Г це сукупність створених у процесі історичного розвитку даної території пам'ятників та церков матеріальної і духовної культури, що є об'єктами туристського інтересу.

59. Матеріальні рекреаційні ресурси – це:

А різноманітні технічні системи, головною функцією яких є забезпечення життєдіяльності відпочиваючих і обслуговуючого персоналу та задоволення рекреаційних потреб відпочиваючих;

- Б** природні об'єкти та явища, які використовуються для прямого чи непрямого споживання з метою задоволення рекреаційних потреб;
- В** об'єкти чи комплекси об'єктів, що відображають історію походження та розвиток суспільства;
- Г** технічні об'єкти, що використовуються для забезпечення життєдіяльності відпочиваючих.
- 60.** Будівлі, транспортні засоби, устаткування належать до:
- А** природних рекреаційних ресурсів;
- Б** матеріальних рекреаційних ресурсів;
- В** культурних рекреаційних ресурсів;
- Г** технічних рекреаційних ресурсів.
- 61.** Готелі економ-класу, як правило, розміщуються:
- А** в мальовничих місцях, як правило, на морських чи океанічних узбережжях у комфортних субтропічних чи тропічних кліматичних умовах;
- Б** в історичних частинах міст або у старовинних замках й палацах у замських районах;
- В** поблизу міжнародних аеропортів;
- Г** зазвичай на околицях міста та в спальних районах.
- 62.** Готелі класу "різот-готель" або готель-курорт – це:
- А** готелі, що функціонують за принципом "все включено" - розміщення, харчування, розваги, пільгові квитки для проїзду, культурна програма, нерідко - безкоштовне користування барами, - все це входить до загальної вартості проживання;
- Б** готелі, в яких зменшення плати за проживання досягається не за рахунок зниження якості обслуговування, а за рахунок заходів жорсткої економії на різноманітних витратах з утримання (оздоблення інтер'єру, заробітна плата персоналу та його кількість, типовість проекту й таке інше);
- В** невеликі модулі розміщення, де створена вишукано-аристократична і, водночас, затишна, домашня атмосфера;
- Г** готелі, розміщені на морських узбережжях або гірських масивах, що значно підвищує плату за проживання.
- 63.** Головними країнами, які практикують створення готелів-курортів, стали:
- А** Майямі, США, Великобританія, Франція, Іспанія, Німеччина, Канада, Австралія, Австрія, Бразилія, Португалія;
- Б** Бразилія, Португалія, Іспанія, Фіджі, Малайзія, Таїланд, Сейшельські Острови, Мексика, Мартініка й багато інших;
- В** Португалія, Іспанія, США, Великобританія, Франція, Мексика, Австралія, Греція, Італія, Швеція та Монако;
- Г** Таїланд, Монако, Багамські острови, Іспанія, Франція, Мексика та США.
- 64.** Готелі класу "різот-готель" або готель-курорт розташовані:
- А** в історичних частинах міст або у старовинних замках й палацах у замських районах;
- Б** поблизу міжнародних аеропортів;
- В** в мальовничих місцях, як правило, на морських чи океанічних узбережжях у комфортних субтропічних чи тропічних кліматичних умовах;
- Г** в самому центрі міста, поблизу культурних пам'яток, розважальних комплексів, великих торгових центрів.
- 65.** Бутік-готелі вперше з'явилися в:
- А** Маямі;
- Б** США;
- В** Великій Британії;
- Г** Франції.
- 66.** Бутік-готелі розміщують:
- А** поблизу міжнародних аеропортів;
- Б** в мальовничих місцях, як правило, на морських чи океанічних узбережжях у комфортних субтропічних чи тропічних кліматичних умовах;
- В** в престижних районах міста, де сконцентровані великі торгові, розважальні та рекреаційні ресурси;
- Г** в історичних частинах міст або у старовинних замках й палацах у замських районах.
- 67.** Мотелі – це:
- А** специфічний тип готелів, які спеціалізуються на обслуговуванні туристів, що мандрують на автомобілях чи мотоциклах;
- Б** невеликі модулі розміщення, де створена вишукано-аристократична і, водночас, затишна, домашня атмосфера;
- В** готелі, в яких зменшення плати за проживання досягається не за рахунок зниження якості обслуговування, а за рахунок заходів жорсткої економії на різноманітних витратах з утримання (оздоблення інтер'єру, заробітна плата персоналу та його кількість, типовість проекту й таке інше);

- Г тимчасове житло економ-класу для туристів, орієнтоване в основному на молодь, головна відмінність якого — плата за місце, а не за номер.
- 68.** Зазвичай мотелі розміщуються:
- А поблизу міжнародних аеропортів;
 - Б на автомагістралях, на околицях міст чи неподалік від рекреаційних територій - на берегах річок, озер, водосховищ, поблизу національних парків тощо;
 - В в історичних частинах міст або у старовинних замках й палацах у заміських районах;
 - Г в основному біля вокзалів.
- 69.** Відповідно обладнані майданчики для розміщення автотуристів носять назву:
- А бунгало;
 - Б мотелі;
 - В кемпінги;
 - Г гостели.
- 70.** На початку 2000-х років на Європу припадало від загального числа готелів:
- А 55 %;
 - Б 28 %;
 - В 12 %;
 - Г 80 %.
- 71.** На початку 2000-х років на Америку припадало від загального числа готелів:
- А 55 %;
 - Б 28 %;
 - В 12 %;
 - Г 80 %.
- 72.** На початку 2000-х років на Азійсько-Тихоокеанський регіон припадало від загального числа готелів:
- А 55 %;
 - Б 28 %;
 - В 12 %;
 - Г 80 %.
- 73.** Переважна більшість готельного фонду припадає на три регіони:
- А Європу, Америку й Азійсько-Тихоокеанський регіон;
 - Б Європу, Африку та Америку;
 - В Америку, Європу та Центральну Азію;
 - Г Азію, Африку, Америку.
- 74.** Серед класичних ресторанів виділяють заклади з:
- А тематичним, частковим та повним обслуговуванням;
 - Б повним, тематичним, банкетним обслуговуванням та "шведським столом";
 - В повним, частковим обслуговуванням та "шведським столом";
 - Г тематичним, частковим обслуговуванням та "шведським столом".
- 75.** Найвідомішими серед національних стали:
- А американські, мексиканські та французькі ресторани;
 - Б європейські, мексиканські та шведські ресторани;
 - В італійські, китайські та японські ресторани;
 - Г французькі, мексиканські, китайські ресторани.
- 76.** У межах Польщі та України поширеними є такі типи національних закладів громадського харчування як:
- А шинок і кав'ярня;
 - Б чайхана і духан;
 - В паб;
 - Г таверна.
- 77.** У межах країн Центральної і Західної Азії поширеними є такі типи національних закладів громадського харчування як:
- А шинок і кав'ярня;
 - Б таверна;
 - В паб;
 - Г чайхана і духан.
- 78.** У межах Ірландії та Великої Британії поширеними є такі типи національних закладів громадського харчування як:

- А шинок і кав'ярня;
 Б чайхана і духан;
 В паб;
 Г таверна.
79. У межах Італії поширеними є такі типи національних закладів громадського харчування як:
 А остерія й піццерія;
 Б кафешантан;
 В трактир;
 Г кнайпа.
85. У межах Франції поширеними є такі типи національних закладів громадського харчування як:
 А остерія й піццерія;
 Б кафешантан;
 В трактир;
 Г кнайпа.
80. У межах Росії поширеними є такі типи національних закладів громадського харчування як:
 А остерія й піццерія;
 Б кафешантан;
 В трактир;
 Г кнайпа.
81. Безперечне лідерство серед ресторанів швидкого обслуговування у світі утримує глобальна мережа:
 А "МакДоналдс";
 Б "Бургер-Кінг";
 В "Швидко";
 Г "КФС".
82. Американський план "розміщення-харчування":
 А передбачає плату за номер, куди входить трьохразове харчування;
 Б передбачає проживання і двохразове харчування;
 В називають ще "постіль і сніданок";
 Г включає в себе вартість розміщення та триразового харчування.
83. Модифікований американський план "розміщення-харчування":
 А не передбачає організованого харчування;
 Б передбачає проживання і двохразове харчування;
 В називають ще "постіль і сніданок";
 Г включає в себе вартість розміщення та триразового харчування.
84. Континентальний план "розміщення-харчування":
 А передбачає проживання і двохразове харчування;
 Б не передбачає організованого харчування;
 В включає в себе вартість розміщення та триразового харчування;
 Г називають ще "постіль і сніданок".
85. Європейський план "розміщення-харчування":
 А не передбачає організованого харчування;
 Б передбачає проживання і двохразове харчування;
 В називають ще "постіль і сніданок";
 Г включає в себе вартість розміщення та триразового харчування.
86. Тематичний парк – це:
 А сегмент світової індустрії туризму із багатомільярдними капіталовкладеннями й прибутками;
 Б різноманітні технічні системи, головною функцією яких є забезпечення життєдіяльності відпочиваючих і обслуговуючого персоналу та задоволення рекреаційних потреб відпочиваючих;
 В сегмент, що передбачає розробку захоплюючої теми, покладеної в основу роботи парку. Цій темі підпорядковані всі вистави й атракціони, що пропонує парк;
 Г природні об'єкти та явища, які використовуються для прямого чи непрямого споживання з метою задоволення рекреаційних потреб.
87. Найбільшою в світі вважається мережа тематичних парків:
 А Німеччини;
 Б Франції;

- В Італії;
Г США.
88. Серед країн Азійсько-Тихоокеанського регіону за рівнем розвитку паркової індустрії лідирує:
А Китай;
Б Японія;
В Індонезія;
Г Філіппіни.
89. Природничі музеї – це ті,
А основу яких складають твори мистецтва як минулих, так і сучасних часів;
Б де зібрані речові пам'ятки культури людства;
В в яких головним мотивом у підборі експозицій є природна й екологічна складова;
Г присвячені видатним історичним подіям, державним, політичним, суспільним і військовим діячам, діячам науки, літератури і мистецтва.
90. Художні музеї – це ті,
А основу яких складають твори мистецтва як минулих, так і сучасних часів;
Б де зібрані речові пам'ятки культури людства;
В в яких головним мотивом у підборі експозицій є природна й екологічна складова;
Г що створені на основі нерухомих пам'ятників, музеєфікованих на місці їх розташування зі збереженням або відновленням історико-культурного і природного середовищ.
91. Історичні музеї – це ті,
А основу яких складають твори мистецтва як минулих, так і сучасних часів;
Б де зібрані речові пам'ятки культури людства;
В в яких головним мотивом у підборі експозицій є природна й екологічна складова;
Г що створені за ініціативи громадськості та діють на громадських засадах, але під науково-методичним керівництвом державних музеїв.
92. Тематичні музеї – це ті,
А що містять комплексні експозиції природно-історичного спрямування присвячені невеликим регіонам окремих країн;
Б які присвячені певним історичним подіям чи особистостям;
В які ґрунтуються на висвітленні окремих сторін суспільного буття людини і опираються на специфічні предмети показу;
Г що будують свою діяльність на основі традиційних зібрань: речових, писемних, образотворчих матеріалів, що відповідають їх профілю.
93. Краєзнавчі музеї – це ті,
А що містять комплексні експозиції природно-історичного спрямування присвячені невеликим регіонам окремих країн;
Б які ґрунтуються на висвітленні окремих сторін суспільного буття людини і опираються на специфічні предмети показу;
В які присвячені певним історичним подіям чи особистостям.
Г охоплюють певні технічні жанри, процеси або галузі, наприклад, видобуток, хімія, метрологія, музичні інструменти, кераміку або папір.
94. Меморіальні музеї – це ті,
А які ґрунтуються на висвітленні окремих сторін суспільного буття людини і опираються на специфічні предмети показу;
Б що містять комплексні експозиції природно-історичного спрямування присвячені невеликим регіонам окремих країн;
В які присвячені певним історичним подіям чи особистостям;
Г що поділяють на палеонтологічні, антропологічні, біологічні (широкого профілю), ботанічні, зоологічні, мінералогічні, геологічні, географічні та інші.
95. "Столиця" грального бізнесу США:
А Париж;
Б Лас-Анжелес;
В Чикаго;
Г Лас-Вегас.
96. Найвідоміші європейські дискотеки діють у:

- А Берліні, Амстердамі, Стокгольмі;
- Б Нью-Йорку, Берліні, Амстердамі;
- В Парижі, Римі, Амстердамі;
- Г Відні, Амстердамі, Барселоні.

97. У структурі рекреаційних ресурсів виділяють дві складові:

- А природну та антропогенну;
- Б природну і соціально-культурну;
- В екологічну та соціальну;
- Г антропогенну і екологічну.

98. Обсяг запасів:

- А дозволяє визначити потенційні рекреаційні угіддя, встановити межі санітарної охорони;
- Б дозволяє визначити потенційні рекреаційні угіддя, встановити межі санітарної охорони;
- В використовується для визначення потенційної ємності територіальної рекреаційної системи, рівня освоєності, оптимізації навантаження;
- Г визначає сезонність рекреаційних процесів і ритмічність туристичних потоків.

99. Площа поширення ресурсів:

- А дозволяє визначити потенційні рекреаційні угіддя, встановити межі санітарної охорони;
- Б використовується для визначення потенційної ємності територіальної рекреаційної системи, рівня освоєності, оптимізації навантаження;
- В дозволяє визначити потенційні рекреаційні угіддя, встановити межі санітарної охорони;
- Г обумовлює тяжіння рекреаційної інфраструктури і туристичних потоків до місць їх концентрації.

100. Період можливої експлуатації:

- А використовується для визначення потенційної ємності територіальної рекреаційної системи, рівня освоєності, оптимізації навантаження;
- Б визначає сезонність рекреаційних процесів і ритмічність туристичних потоків;
- В дозволяє визначити потенційні рекреаційні угіддя, встановити межі санітарної охорони;
- Г визначає тяжіння рекреаційної інфраструктури і туристичних потоків до місць їх концентрації.

101. Територіальна зосередженість:

- А використовується для визначення потенційної ємності територіальної рекреаційної системи, рівня освоєності, оптимізації навантаження;
- Б дозволяє визначити потенційні рекреаційні угіддя, встановити межі санітарної охорони;
- В обумовлює тяжіння рекреаційної інфраструктури і туристичних потоків до місць їх концентрації;
- Г визначає сезонність рекреаційних процесів і ритмічність туристичних потоків.

102. Підхід до класифікації рекреаційних ресурсів за предметною сутністю ресурсу називають:

- А діяльним;
- Б сутнісним;
- В атрактивним;
- Г суб'єктивним.

103. Підхід до класифікації рекреаційних ресурсів за характером використання в туризмі називають:

- А сутнісним;
- Б атрактивним;
- В діяльним;
- Г ціннісним.

104. Підхід до класифікації рекреаційних ресурсів за мірою та формою залучення до туристичної діяльності називають:

- А атрактивним;
- Б сутнісним;
- В ціннісним;
- Г функціональним.

105. Підхід до класифікації рекреаційних ресурсів, оснований на унікальності даного ресурсу, називають:

- А сутнісним;
- Б ціннісним;
- В атрактивним;
- Г об'єктивним.

- 106.** Підхід до класифікації рекреаційних ресурсів, оснований на неповторності туристичних умов і ресурсів в поєднанні з комплексністю їх використання, називають:
- А** сутнісним;
 - Б** ціннісним;
 - В** функціональним;
 - Г** еколого-економічним.
- 107.** Підхід до класифікації рекреаційних ресурсів за споживчою вартістю ресурсу називають:
- А** ціннісним;
 - Б** сутнісним;
 - В** функціональним;
 - Г** еколого-економічним.
- 108.** Згідно предметно-сутнісного підходу рекреаційні ресурси поділяються на:
- А** рекреаційні блага, рекреаційні ресурси, рекреаційну інфраструктуру;
 - Б** природно-рекреаційні, культурно-історичні, матеріальні (інфраструктурні);
 - В** об'єкти показу, об'єкти дозвілля;
 - Г** соціально-економічні, природні.
- 109.** До природно-рекреаційних ресурсів відносять:
- А** археологічні, архітектурні пам'ятки, здобутки історії і культури минулого та сучасні архітектурні та техногенні шедеври;
 - Б** території, які самі є ресурсом (протяжність, конфігурація, географічне положення), населення з його традиційною етнічною культурою, які забезпечують функціонування туристичної галузі в складі суспільно-географічного комплексу території шляхом розвитку виробничої та соціальної інфраструктури;
 - В** клімат та розподіл його складових протягом року, узбережжя морів та океанів, акваторії водойм та річок, мінеральні джерела, мальовничі ландшафти, національні природні парки тощо;
 - Г** міста-курорти або курортні місцевості, міста – столичні та історичні центри.
- 110.** До культурно-історичних рекреаційних ресурсів відносяться:
- А** археологічні, архітектурні пам'ятки, здобутки історії і культури минулого та сучасні архітектурні та техногенні шедеври;
 - Б** території, які самі є ресурсом (протяжність, конфігурація, географічне положення), населення з його традиційною етнічною культурою, які забезпечують функціонування туристичної галузі в складі суспільно-географічного комплексу території шляхом розвитку виробничої та соціальної інфраструктури;
 - В** клімат та розподіл його складових протягом року, узбережжя морів та океанів, акваторії водойм та річок, мінеральні джерела, мальовничі ландшафти, національні природні парки тощо;
 - Г** міста-курорти або курортні місцевості, міста — столичні та історичні центри.
- 111.** Діяльнісний підхід дозволяє класифікувати ресурси за соціально-економічною сутністю, вартісними та трудовими ознаками на:
- А** природно-рекреаційні, культурно-історичні, матеріальні (інфраструктурні);
 - Б** об'єкти показу, об'єкти дозвілля;
 - В** рекреаційні блага, рекреаційні ресурси, рекреаційну інфраструктуру;
 - Г** соціально-економічні, природні.
- 112.** Рекреаційні блага –
- А** це природно-рекреаційний потенціал території, представлений сприятливим для відпочинку в будь-яку пору року кліматом, мальовничими краєвидами, іншими природно-географічними умовами;
 - Б** це об'єкти, створені людською працею (пам'ятки історії, культури, архітектури, музеї тощо) та об'єкти, до яких докладається людська праця з метою підтримки їх атрактивних якостей (пляжі, національні парки тощо);
 - В** це підприємства розміщення, харчування, транспорту, екскурсійного обслуговування та проведення дозвілля тощо;
 - Г** це об'єкти антропогенного та природно походження.
- 113.** Рекреаційні ресурси –
- А** це природно-рекреаційний потенціал території, представлений сприятливим для відпочинку в будь-яку пору року кліматом, мальовничими краєвидами, іншими природно-географічними умовами;
 - Б** це об'єкти, створені людською працею (пам'ятки історії, культури, архітектури, музеї тощо) та об'єкти, до яких докладається людська праця з метою підтримки їх атрактивних якостей (пляжі, національні парки тощо);
 - В** це підприємства розміщення, харчування, транспорту, екскурсійного обслуговування та проведення дозвілля тощо;

Г це об'єкти антропогенного та природно походження.

114. Рекреаційна інфраструктура –

А це природно-рекреаційний потенціал території, представлений сприятливим для відпочинку в будь-яку пору року кліматом, мальовничими краєвидами, іншими природно-географічними умовами;

Б це об'єкти, створені людською працею (пам'ятки історії, культури, архітектури, музеї тощо) та об'єкти, до яких докладається людська праця з метою підтримки їх атрактивних якостей (пляжі, національні парки тощо);

В це підприємства розміщення, харчування, транспорту, екскурсійного обслуговування та проведення дозвілля тощо;

Г це об'єкти антропогенного та природно походження.

115. За атрактивністю в рекреаційній діяльності можна виділити:

А об'єкти показу, об'єкти дозвілля;

Б природно-рекреаційні, культурно-історичні, матеріальні (інфраструктурні);

В рекреаційні блага, рекреаційні ресурси, рекреаційну інфраструктуру;

Г соціально-економічні, природні.

116. Об'єкти показу або атрактивні об'єкти можна поділити на:

А рекреаційні блага, рекреаційні ресурси, рекреаційну інфраструктуру;

Б соціально-економічні, природні;

В природно-рекреаційні, культурно-історичні, матеріальні (інфраструктурні);

Г природні, культурно-історичні, етнічні.

117. До природних атрактивних об'єктів відносять:

А архітектурні, археологічні, пов'язані з видатними подіями, життям та творчістю видатних людей, садиби та садово-паркові комплекси, замкові та культові комплекси;

Б національні та фольклорні свята, заклади харчування з національною кухнею, історичні села тощо;

В національні парки, заказники, пам'ятки природи;

Г передгір'я та гірські країни.

118. До культурно-історичних атрактивних об'єктів відносять:

А архітектурні, археологічні, пов'язані з видатними подіями, життям та творчістю видатних людей, садиби та садово-паркові комплекси, замкові та культові комплекси;

Б національні та фольклорні свята, заклади харчування з національною кухнею, історичні села тощо;

В національні парки, заказники, пам'ятки природи;

Г передгір'я та гірські країни.

119. До етнічних атрактивних об'єктів відносять:

А архітектурні, археологічні, пов'язані з видатними подіями, життям та творчістю видатних людей, садиби та садово-паркові комплекси, замкові та культові комплекси;

Б національні та фольклорні свята, заклади харчування з національною кухнею, історичні села тощо;

В національні парки, заказники, пам'ятки природи; національні та фольклорні свята, заклади харчування з національною кухнею, історичні села тощо);

Г передгір'я та гірські країни.

120. До об'єктів дозвілля відносять:

А архітектурні, археологічні, пов'язані з видатними подіями, життям та творчістю видатних людей, садиби та садово-паркові комплекси, замкові та культові комплекси;

Б національні та фольклорні свята, заклади харчування з національною кухнею, історичні села тощо;

В музеї, театри та інші заклади культури, заклади шоу-бізнесу, виставки, поточні події культурного життя (концерти видатних митців та колективів, фестивалі тощо);

Г міста-курорти або курортні місцевості, узбережжя теплих морів.

121. До об'єктів показу або атрактивних об'єктів відносять:

А архітектурні, археологічні, пов'язані з видатними подіями, життям та творчістю видатних людей, садиби та садово-паркові комплекси, замкові та культові комплекси;

Б ті об'єкти, які можуть бути включені до туру як елементами програмного забезпечення, так і входити до складу додаткових послуг, що надаються в місцях відпочинку;

В музеї, театри та інші заклади культури, заклади шоу-бізнесу, виставки, поточні події культурного життя (концерти видатних митців та колективів, фестивалі тощо);

Г міста – столичні та історичні центри.

122. Відповідно до ціннісного підходу розрізняють:

А природно-рекреаційні, культурно-історичні, матеріальні (інфраструктурні) ресурси;

- Б** світову культурну та природну спадщину та національне культурно-історичне і природне надбання;
- В** рекреаційні блага, рекреаційні ресурси, рекреаційну інфраструктуру;
- Г** соціально-економічні, природні.

123. Функціональний підхід до класифікації рекреаційних ресурсів оснований на:

- А** відновленні чи відтворенні фізичних і духовних сил, витрачених людиною в процесі життєдіяльності;
- Б** оцінці споживчої вартості туристичних благ і ресурсів;
- В** комплексному характері туристичного споживання і туристичної діяльності з виробництва турпродукту;
- Г** розумінні мотиваційної рекреаційної привабливості певних територій як таких, що є відмінними за комплексом ознак від місця постійного проживання рекреанта.

124. За ознакою зміни в часі залежно від інтенсивності антропогенних впливів виділяють первісні пейзажі, до яких відносяться:

- А** ті, в яких домінуючими складовими є результати людської діяльності;
- Б** ті, яких не торкнулась людська діяльність;
- В** ті, в яких наявні певні ознаки освоєння людиною цих територій;
- Г** ті, які повністю змінені людиною.

125. За ознакою зміни в часі залежно від інтенсивності антропогенних впливів виділяють напівдикі пейзажі, до яких відносяться:

- А** ті, в яких домінуючими складовими є результати людської діяльності;
- Б** ті, яких не торкнулась людська діяльність;
- В** ті, в яких наявні певні ознаки освоєння людиною цих територій;
- Г** ті, які повністю змінені людиною.

126. За ознакою зміни в часі залежно від інтенсивності антропогенних впливів виділяють культурні пейзажі, до яких відносяться:

- А** ті, які повністю змінені людиною;
- Б** ті, яких не торкнулась людська діяльність;
- В** ті, в яких наявні певні ознаки освоєння людиною цих територій;
- Г** ті, в яких домінуючими складовими є результати людської діяльності.

127. До первісних (диких) ландшафтів умовно можна віднести:

- А** високогірні території, незадіяні в господарюванні, та високі широти, де немає постійного населення, а провадяться тільки наукові роботи, та окремі території, що за своїми природними умовами непридатні для заселення;
- Б** поселення, технічні об'єкти, кар'єри, рекультивовані землі, зрошувальне землеробство тощо;
- В** території, де панує привласнюючий тип господарювання з його обмеженими технологіями, наприклад, мисливські угіддя;
- Г** території, де не ведеться господарська які призначені суто для туристичної діяльності.

128. До напівдиких ландшафтів умовно можна віднести:

- А** високогірні території, незадіяні в господарюванні, та високі широти, де немає постійного населення, а провадяться тільки наукові роботи, та окремі території, що за своїми природними умовами непридатні для заселення;
- Б** поселення, технічні об'єкти, кар'єри, рекультивовані землі, зрошувальне землеробство тощо;
- В** території, де панує привласнюючий тип господарювання з його обмеженими технологіями, наприклад, мисливські угіддя;
- Г** території, які не позбавлені впливу несприятливих природних процесів, і супроводжується негативними вторинними процесами і явищами.

129. До культурних ландшафтів умовно можна віднести:

- А** високогірні території, незадіяні в господарюванні, та високі широти, де немає постійного населення, а провадяться тільки наукові роботи, та окремі території, що за своїми природними умовами непридатні для заселення;
- Б** поселення, технічні об'єкти, кар'єри, рекультивовані землі, зрошувальне землеробство тощо;
- В** території, де панує привласнюючий тип господарювання з його обмеженими технологіями, наприклад, мисливські угіддя;
- Г** території, які не позбавлені впливу несприятливих природних процесів, і супроводжується негативними вторинними процесами і явищами.

130. За ознакою зміни в часі залежно від інтенсивності антропогенних впливів виділяють занепаді пейзажі, до яких відносяться:

- А** ті, де майже стерлись наслідки людської діяльності, практично повністю замінені відновленими елементами первісного природного середовища, лише де-не-де зустрічаються найбільш стійкі з привнесених зниклою людською культурою ознак;
- Б** ті, в яких наявні певні ознаки освоєння людиною цих територій;
- В** ті, в яких наявні елементи матеріальної культури та відчуються наслідки людської діяльності, але які занедбані чи внаслідок економічного спаду, чи з військово-політичних причин тощо;
- Г** ті, в наслідки людської діяльності «вкраплені» в природне оточення та максимально антропізовані або практично повністю змінені людиною.
- 131.** За ознакою зміни в часі залежно від інтенсивності антропогенних впливів виділяють здичавілі пейзажі, до яких відносяться:
- А** ті, де майже стерлись наслідки людської діяльності, практично повністю замінені відновленими елементами первісного природного середовища, лише де-не-де зустрічаються найбільш стійкі з привнесених зниклою людською культурою ознак;
- Б** ті, в яких наявні певні ознаки освоєння людиною цих територій;
- В** ті, в яких наявні елементи матеріальної культури та відчуються наслідки людської діяльності, але які занедбані чи внаслідок економічного спаду, чи з військово-політичних причин тощо;
- Г** ті, яких не торкнулась людська діяльність.
- 132.** Еколого-економічний підхід ґрунтується на:
- А** відновленні чи відтворенні фізичних і духовних сил, витрачених людиною в процесі життєдіяльності;
- Б** оцінці споживчої вартості туристичних благ і ресурсів;
- В** комплексному характері туристичного споживання і туристичної діяльності з виробництва турпродукту;
- Г** конструюванні системи еколого-економічних понять.
- 133.** Відповідно до споживчої вартості є туристичні блага, споживання яких не залежить від людської діяльності на певній території. До них відносять:
- А** клімат чи наявність морських акваторій;
- Б** стан води, повітря, ґрунтів, рослинного покриву тощо;
- В** ті, які вимагають постійної реставрації, реконструкції, розвитку відповідної інфраструктури);
- Г** екологічно чисті території.
- 134.** Відповідно до споживчої вартості є туристичні блага, споживання яких залежить від екологічного стану території і природоохоронної діяльності. До них відносять:
- А** клімат чи наявність морських акваторій;
- Б** екологічно чисті території;
- В** ті, які вимагають постійної реставрації, реконструкції, розвитку відповідної інфраструктури);
- Г** стан води, повітря, ґрунтів, рослинного покриву тощо.
- 135.** Відповідно до споживчої вартості є туристичні ресурси постійного моніторингу і відповідного вкладання капіталу і праці на відновлення ресурсів, їх атрактивних властивостей. До них відносять:
- А** клімат чи наявність морських акваторій;
- Б** стан води, повітря, ґрунтів, рослинного покриву тощо;
- В** ті, які вимагають постійної реставрації, реконструкції, розвитку відповідної інфраструктури);
- Г** екологічно чисті території.
- 136.** Відповідно до споживчої вартості є туристичні ресурси цільового призначення, створені задля пожвавлення туристичної діяльності на даній території. До них відносять:
- А** Євродіснейленд, Лас-Вегас тощо;
- Б** стан води, повітря, ґрунтів, рослинного покриву тощо;
- В** ті, які вимагають постійної реставрації, реконструкції, розвитку відповідної інфраструктури);
- Г** екологічно чисті території.
- 137.** Серед природно-географічних рекреаційно-туристичних ресурсів найбільше значення для індустрії туризму й рекреаційної діяльності мають:
- А** геоморфологічні, тектонічні та біоресурси;
- Б** погодно-кліматичні, водні і ландшафтні складові;
- В** геологічні, морські та ґрунтові ресурси;
- Г** тектонічні, фітолікувальні та ґрунтові ресурси.
- 138.** У клас ресурсів першого порядку об'єднують:
- А** геоморфологічні, тектонічні та біоресурси;
- Б** геологічні, морські та ґрунтові ресурси;

- В** погодно-кліматичні, водні і ландшафтні складові;
Г тектонічні, фітолікувальні та ґрунтові ресурси.
- 139.** Визначальними, а в багатьох випадках навіть лімітуючими чинниками розвитку для більшості функціональних типів територіальних рекреаційних систем є:
- А** клімат, погода і їх комфортність;
Б водні ресурси, зокрема мінеральні води;
В рельєф, наявність передгірських територій;
Г ґрунтові ресурси, зокрема чорноземи.
- 140.** Для пересічного європейця чи американця комфортною для відпочинку вважається така температура повітря влітку:
- А** +20...+26°C;
Б +15...+20°C;
В +25...+30°C;
Г +19...+24°C.
- 141.** Для пересічного європейця чи американця комфортною для відпочинку вважається така температура повітря взимку:
- А** від 0 до -3 °C;
Б від -1 до -5°C;
В від -5 до -10°C;
Г від -3 до -7°C.
- 142.** Для пересічного європейця чи американця комфортною для відпочинку вважається така температура води:
- А** від +15°C;
Б від +25°C;
В від +20°C;
Г від +23°C.
- 143.** Головні потоки туристів формуються в:
- А** Південній Америці та Африці;
Б Північній та Південній Америці;
В Близькому Сході та Африці;
Г Європі та Північній Америці.
- 144.** Для пересічного європейця чи американця комфортною для відпочинку вважається така погода в усі пори року:
- А** похмура з швидкістю вітру 0,5-1 м/с;
Б ясна, сонячна, безвітряна (швидкість вітру 0,1-0,2 м/с);
В хмарна, з короткочасними дощами, безвітряна (швидкість вітру 0,1-0,2 м/с);
Г безвітряна, похмура.
- 145.** Практично всі види рекреаційно-туристичної діяльності дозволяє розвивати сприятливість:
- А** екваторіального, тропічного та субтропічного клімату;
Б субтропічного, помірнього та субарктичного клімату;
В помірнього, тропічного та субтропічного клімату;
Г субарктичного, помірнього та екваторіального клімату.
- 146.** У суворих арктичних і антарктичних районах:
- А** впроваджуються екологічні, наукові чи екстремальні види туризму;
Б розвиваються практично всі види туризму;
В розвиваються зимові види туризму;
Г розвивається тільки пішохідний туризм.
- 147.** Все погодно-кліматичне розмаїття за силою впливу на рекреаційні процеси ділиться на кілька класів комфортності, які позначаються на розвитку масового туризму і регулюють його інтенсивність:
- А** сприятливо-комфортний, сезонно-комфортний, несприятливо-комфортний;
Б комфортний, сезонно-комфортний, суб-комфортний і дискомфортний;
В сприятливо-комфортний, сезонно-комфортний і дискомфортний;
Г субкомфортний і дискомфортний, сприятливо-комфортний.
- 148.** Серед класів комфортності найсприятливіші умови для відпочинку створюють:
- А** сприятливо-комфортний і сезонно-комфортний погодно-кліматичні комплекси;
Б сезонно-комфортний і субкомфортний погодно-кліматичні комплекси;
В комфортний і сезонно комфортно погодно-кліматичні комплекси;

- Г субкомфортний і дискомфортний, сприятливо-комфортний.
- 149.** Більшість території України відноситься до класу:
 А сезонно комфортний і субкомфортний клімат;
 Б комфортний, сезонно-комфортний клімат;
 В субкомфортний і дискомфортний клімат;
 Г сприятливо-комфортний клімат.
- 150.** Головний туристичний сезон із комфортним погодно-кліматичним режимом у Україні триває близько:
 А 60-70 днів;
 Б 100 днів;
 В 90 днів;
 Г 60-90 днів.
- 151.** До природно-географічних туристично-рекреаційних ресурсів другого порядку, які мають опосередкований вплив на рекреаційний процес, слід віднести:
 А кліматичні, орографічні та водні;
 Б флоро-фауністичні, геологічні та орографічні;
 В водні, флоро-фауністичні та геологічні;
 Г екологічні, бальнеологічні та кліматотерапевтичні.
- 152.** Зимовий туристичний сезон, якому притаманне поєднання мінусових температур і достатньо потужного й тривалого снігового покриву, чітко виражений у:
 А Лісостепу та Степу;
 Б Карпатах та Криму;
 В Поліссі і Степу;
 Г Карпатах та на Поліссі.
- 153.** Зимовий туристичний сезон, якому притаманне поєднання мінусових температур і достатньо потужного й тривалого снігового покриву у Україні складає близько:
 А 60-70 днів;
 Б 45 днів;
 В 90 днів;
 Г 30 днів.
- 154.** Пляжно-купальна фаза у межах субтропіків Південного берегу Криму складає:
 А 90-95 днів;
 Б 150 днів;
 В 120 днів;
 Г 200 днів.
- 155.** До країн з потужними ландшафтними рекреаційно-туристичними ресурсами належить більшість країн Європи:
 А Португалія, Бельгія, Нідерланди, Німеччина, Чехія, Австрія, Польща;
 Б Франція, Італія, Греція, Австрія, Україна, Угорщина, Іспанія, Румунія;
 В Болгарія, Україна, Хорватія, Білорусь, Словаччина, Чехія, Швейцарія;
 Г Грузія, Вірменія, Азейбарджан, Іран, Ірак.
- 156.** Особлива роль у розвитку та еволюції рекреаційно-туристичної діяльності належить лісовим ресурсам:
 А субарктичного, помірною та субтропічного поясів;
 Б помірною, тропічного й субекваторіального поясів;
 В помірною, субтропічного та екваторіального поясів;
 Г субантрактичний та субарктичний пояси.
- 157.** Серед держав з потужними ландшафтними рекреаційно-туристичними ресурсами виділяються:
 А Марокко, Алжир, Єгипет, Туніс, США, Канада;
 Б Австралія, Єгипет, Китай, Канада, Венесуела;
 В Мексика, Куба, Таїланд, Південно-Африканська Республіка;
 Г Україна, Швейцарія, Туреччина, Німеччина.
- 158.** Володіють надзвичайно багатими ландшафтними ресурсами, але, в силу великих площ, вони розкидані по великій території:
 А США, Росія, Китай, Австралія, Канада;
 Б Австралія, Єгипет, Китай, Монголія, Франція;
 В США, Канада, Україна, Туреччина;
 Г Україна, Росія, США, Африка.

- 159.** Головною складовою частиною водних рекреаційних ресурсів нині стали:
- А екваторіальні джунглі та гілеї із повноводними ріками;
 - Б "узбережжя теплих морів";
 - В узбережжя Індійського та Південного океанів;
 - Г повністю всі водойми, розташовані в певній місцевості і застосовні для безпечного відпочинку населення.
- 160.** Дані озера приваблюють туристів як місця пляжно-купального відпочинку з елементами водного туризму:
- А Байкал (Росія), Тітікака (Перу-Болівія), Балатон (Угорщина), Озерний округ (Велика Британія), Мазурський приозерний район (Польща);
 - Б Байкал (Росія), Тітікака (Перу-Болівія), Іскандеркуль (Таджикистан);
 - В Балатон (Угорщина), Озерний округ (Велика Британія), Мазурський приозерний район (Польща), Шацькі озера (Україна);
 - Г Ялпуг (Україна), Калуг (Молдова), Мазурський приозерний район (Польща), Єзерице (Білорусь).
- 161.** Ресурси другого порядку:
- А не можуть мати безпосереднє значення і відігравати провідну роль при формуванні територіальних рекреаційних систем;
 - Б ніколи не переходять у розряд ресурсів першого порядку;
 - В у багатьох випадках можуть мати безпосереднє значення і відігравати провідну роль при формуванні територіальних рекреаційних систем;
 - Г у багатьох випадках можуть мати опосередковане значення і відігравати незначну роль при формуванні територіальних рекреаційних систем.
- 162.** Значну роль окремі види ресурсів другого порядку відіграють у формуванні:
- А екскурсійного туризму;
 - Б масового туризму;
 - В лікувального туризму;
 - Г екстремальних видів туризму.
- 163.** До геологічних ресурсів, що широко використовуються в рекреаційно-туристичній діяльності, відносять:
- А тектонічні плити, розломи та вкладчасті області;
 - Б западини та височини, а також складчасті споруди;
 - В мінеральні й термальні води, лікувальні грязі, бішофіт;
 - Г тектонічні плити, щити та западини.
- 164.** Мінеральні й термальні води, лікувальні грязі, бішофіт є природною основою для розвитку:
- А оздоровчо-лікувального туризму;
 - Б екстремального туризму;
 - В екскурсійного туризму;
 - Г соціального туризму.
- 165.** Низький рівень використання бальнеологічних ресурсів на африканському континенті, в багатьох азійських державах пояснюється:
- А відсутністю у надрах даних регіонів значних запасів відповідної мінеральної сировини;
 - Б відсутністю певних складників загальної культури відпочинку: наявності певних традицій і культури медико-рекреаційного споживання бальнеологічних ресурсів;
 - В недостатнім розвитком науково-дослідної та геологорозвідувальної роботи, а також видобувної галузі господарства;
 - Г достатній розвиток науково-дослідницької роботи, наявність певних складників загальної культури відпочинку.
- 166.** На інтенсивність рекреаційного використання гірських споруд впливає:
- А їх геологічний вік;
 - Б їх привабливість чи доступність;
 - В рівень освоєності прилеглих територій і близькість до споживчого ринку;
 - Г функціональне призначення.
- 167.** На інтенсивність рекреаційного використання гірських споруд для екстремальних видів туризму впливає:
- А їх геологічний вік;
 - Б їх привабливість і доступність;
 - В рівень освоєності прилеглих територій і близькість до споживчого ринку;
 - Г унікальність та культурна значущість.

- 168.** Карстові печери, коралові рифи, відслонення гірських порід й інші привабливі форми рельєфу – підґрунтя для розвитку:
- А** масових видів туризму;
 - Б** екстремального туризму та екологічного;
 - В** екскурсійного та пригодницького туризму;
 - Г** наукового і пізнавального туризму.
- 169.** Все розмаїття суспільно-історичних рекреаційно-туристичних ресурсів доцільно об'єднати у кілька груп:
- А** археологічні, архітектурні, науково-пізнавальні;
 - Б** фауністичні, водні, літературно-мистецькі;
 - В** героїко-виховні, флористичні, архітектурні;
 - Г** кліматотерапевтичні, водні, бальнеологічні і архітектурні.
- 170.** Суспільно-історичні ресурси мають різну пізнавальну цінність, а тому поділяються на кілька рівнів:
- А** високий, середній і низький;
 - Б** світовий, національний і обмежено-локальний;
 - В** місцевий, національний або державний і міжнаціональний або світовий;
 - Г** світовий, міжнаціональний та обмежено-локальний.
- 171.** За функціональним призначенням архітектурні споруди, нині залучені до рекреаційно-туристичної діяльності, поділяються на:
- А** громадські, сакральні, або культові, фортифікаційні, технічні;
 - Б** місцеві, національні і міжнаціональні;
 - В** екскурсійні, оздоровчі, екстремальні;
 - Г** сільськогосподарські, промислові та фортифікаційні.
- 172.** До первинних підприємств рекреації належать:
- А** ті, що безпосередньо обслуговують рекреантів;
 - Б** підприємства життєзабезпечення;
 - В** підприємства інших галузей господарства, які залучені до рекреаційного обслуговування;
 - Г** ті, що безпосередньо обслуговують рекреантів і підприємства життєзабезпечення.
- 173.** До вторинних підприємств рекреації належать:
- А** ті, що безпосередньо обслуговують рекреантів;
 - Б** підприємства життєзабезпечення;
 - В** підприємства інших галузей господарства, які залучені до рекреаційного обслуговування;
 - Г** ті, що безпосередньо обслуговують рекреантів і підприємства життєзабезпечення.
- 174.** До третинних підприємств рекреації належать:
- А** ті, що безпосередньо обслуговують рекреантів;
 - Б** підприємства життєзабезпечення;
 - В** підприємства інших галузей господарства, які залучені до рекреаційного обслуговування;
 - Г** ті, що безпосередньо обслуговують рекреантів і підприємства життєзабезпечення.
- 175.** Основною формою первинних підприємств у світовій практиці є:
- А** бюро подорожей і екскурсій, транспортні підприємства, підприємства розміщення;
 - Б** мережа громадського харчування, роздрібною торгівлі, комунального і побутового обслуговування населення, внутрішній транспорт і зовнішній транспорт, що не спеціалізується на рекреаційних перевезеннях, будівельна індустрія;
 - В** підприємства промисловості та сільського господарства, що обслуговують усе населення, задовольняючи також і потреби рекреантів;
 - Г** міжміські, транспортні підприємства.
- 176.** Основною формою первинних підприємств у світовій практиці є:
- А** бюро подорожей і екскурсій, транспортні підприємства, підприємства розміщення;
 - Б** мережа громадського харчування, роздрібною торгівлі, комунального і побутового обслуговування населення, внутрішній транспорт і зовнішній транспорт, що не спеціалізується на рекреаційних перевезеннях, будівельна індустрія;
 - В** підприємства промисловості та сільського господарства, що обслуговують усе населення, задовольняючи також і потреби рекреантів;
 - Г** міжміські, транспортні підприємства.
- 177.** Основною формою первинних підприємств у світовій практиці є:
- А** бюро подорожей і екскурсій, транспортні підприємства, підприємства розміщення;

- Б** мережа громадського харчування, роздрібної торгівлі, комунального і побутового обслуговування населення, внутрішній транспорт і зовнішній транспорт, що не спеціалізується на рекреаційних перевезеннях, будівельна індустрія;
- В** підприємства промисловості та сільського господарства, що обслуговують усе населення, задовольняючи також і потреби рекреантів;
- Г** бюро подорожей і екскурсій, мережа громадського харчування, роздрібної торгівлі.
- 178.** Виділяють чотири групи рекреаційних підприємств:
- А** лікувальні, оздоровчі, пізнавальні та комплексні;
- Б** тур агенти, туроператори, спортивні та екскурсійні;
- В** кліматолікувальні, бальнеолікувальні, спортивні та бази відпочинку;
- Г** кліматолікувальні, оздоровчі, спортивні та екскурсійні.
- 179.** До групи лікувальних підприємств відносять:
- А** дитячі оздоровчі центри, бази відпочинку, будинки відпочинку, пансіонати, спортивно-оздоровчі табори;
- Б** готелі, туристичні бази, мотелі, кемпінги, туристичні поїзди;
- В** бюро подорожей і екскурсій, молодіжні табори;
- Г** санаторії і санаторії-профілакторії.
- 180.** До групи оздоровчих підприємств відносять:
- А** дитячі оздоровчі центри, бази відпочинку, будинки відпочинку, пансіонати, спортивно-оздоровчі табори;
- Б** санаторії і санаторії-профілакторії;
- В** бюро подорожей і екскурсій, молодіжні табори;
- Г** готелі, туристичні бази, мотелі, кемпінги, туристичні поїзди.
- 181.** До групи пізнавальних підприємств відносять:
- А** дитячі оздоровчі центри, бази відпочинку, будинки відпочинку, пансіонати, спортивно-оздоровчі табори;
- Б** санаторії і санаторії-профілакторії;
- В** бюро подорожей і екскурсій, молодіжні табори;
- Г** курортні поліклініки, грязе- та водолікарні.
- 182.** Для групи лікувальних підприємств характерні цикли занять:
- А** кліматолікувальні, бальнеолікувальні, грязелікувальні й кумисолікувальні цикли занять;
- Б** купально-пляжні і прогулянкові цикли занять;
- В** пов'язані з ознайомленням із природними і культурно-історичними об'єктами;
- Г** цикли занять пов'язані з тренуючим режимом – спортивні ігри та змагання, альпінізм, полювання.
- 183.** Для групи оздоровчих підприємств характерні цикли занять:
- А** кліматолікувальні, бальнеолікувальні, грязелікувальні й кумисолікувальні цикли занять;
- Б** купально-пляжні і прогулянкові цикли занять;
- В** пов'язані з ознайомленням із природними і культурно-історичними об'єктами;
- Г** цикли занять пов'язані з тренуючим режимом – спортивні ігри та змагання, альпінізм, полювання.
- 184.** Для групи пізнавальних підприємств характерні цикли занять:
- А** кліматолікувальні, бальнеолікувальні, грязелікувальні й кумисолікувальні цикли занять;
- Б** купально-пляжні і прогулянкові цикли занять;
- В** пов'язані з ознайомленням із природними і культурно-історичними об'єктами;
- Г** цикли занять пов'язані з тренуючим режимом – спортивні ігри та змагання, альпінізм, полювання.
- 185.** За належністю до класів природних геосистем, усі чинники й умови поділяються на:
- А** природні та історико-культурні;
- Б** природні та історико-культурні;
- В** соціально-економічні та історико-культурні;
- Г** природні та соціально-економічні.
- 186.** Вперше конструктивна схема систематизації чинників територіальної організації рекреаційної діяльності була запропонована чеським географом –
- А** І. Твердохлебовим;
- Б** І. Зоріним;
- В** М. Мироненко;
- Г** Р. Маріоттом.
- 187.** Селективні чинники, які виділив Р. Маріотт:
- А** обмежують рекреаційну діяльність на деякій площі;
- Б** визначають необхідність та доцільність формування ТРС з погляду системи, яку вони охоплюють;

- В** визначають стан окремих підсистем з погляду заданої їм цільової функції;
Г визначають необхідність і напрямок формування територіальних рекреаційних систем.
- 188.** До селективних чинників Р. Маріотт зараховує:
А комунікаційні та матеріально-технічні;
Б природні й культурно-історичні чинники;
В господарство, розселення, соціальні й політичні фактори;
Г культурно – історичні та соціально – економічні.
- 190.** Локалізуючі чинники, які виділив Р. Маріотт:
А обмежують рекреаційну діяльність на деякій площі;
Б визначають необхідність та доцільність формування ТРС з погляду системи, яку вони охоплюють;
В визначають стан окремих підсистем з погляду заданої їм цільової функції;
Г визначають необхідність і напрямок формування територіальних рекреаційних систем.
- 191.** До локалізуючих чинників Р. Маріотт зараховує:
А комунікаційні та матеріально-технічні;
Б природні й культурно-історичні чинники;
В господарство, розселення, соціальні й політичні фактори;
Г культурно – історичні та соціально – економічні.
- 192.** До реалізуючих чинників, які виділив Р. Маріотт, належать:
А комунікаційні та матеріально-технічні;
Б природні й культурно-історичні чинники;
В господарство, розселення, соціальні й політичні фактори;
Г культурно – історичні та соціально – економічні.
- 193.** Реалізуючі чинники, які виділив Р. Маріотт:
А обмежують рекреаційну діяльність на деякій площі;
Б визначають необхідність та доцільність формування ТРС з погляду системи, яку вони охоплюють;
В визначають необхідність і напрямок формування територіальних рекреаційних систем;
Г визначають стан окремих підсистем з погляду заданої їм цільової функції.
- 194.** **В.** Стафійчук серед найвагоміших чинників, що генерують і локалізують потреби, виділив:
А територіальну нерівномірність рекреаційного попиту, тип міста, територіальну локалізацію рекреантів, територіальні відмінності в ціннісних критеріях рекреантів та ін..;
Б територіальна різноманітність природних і культурно-історичних ресурсів; територіальні відмінності в рівні розвитку інфраструктури; територіальні відмінності в системі комфортності природних комплексів; ємність природних, культурних та інфраструктурних комплексів та ін..;
В транспортна доступність; низька якість і ємність ресурсів; нерозвиненість сфери обслуговування; екологічна ситуація в регіоні та ін..;
Г інтенсивність культурних і ділових зв'язків (комунікабельність), тип культурного життя, вплив моди, ціннісні орієнтири особистості.
- 195.** **В.** Стафійчук серед найвагоміших чинників, що лімітують розвиток рекреації, виділив:
А територіальну нерівномірність рекреаційного попиту, тип міста, територіальну локалізацію рекреантів, територіальні відмінності в ціннісних критеріях рекреантів та ін..;
Б територіальна різноманітність природних і культурно-історичних ресурсів; територіальні відмінності в рівні розвитку інфраструктури; територіальні відмінності в системі комфортності природних комплексів; ємність природних, культурних та інфраструктурних комплексів та ін..;
В транспортна доступність; низька якість і ємність ресурсів; нерозвиненість сфери обслуговування; екологічна ситуація в регіоні та ін..;
Г інтенсивність культурних і ділових зв'язків (комунікабельність), тип культурного життя, вплив моди, ціннісні орієнтири особистості.